

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 123/2021
27.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА и ББ, оба из ..., чији је заједнички пуномоћник Војислав Љубеновић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Слободан Коцић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5225/19 од 03.09.2020. године, у седници одржаној 27.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5225/19 од 03.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце, П 1342/17 од 21.05.2019. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужени заузео грађевинско земљиште, власника – корисника овде тужилаца, ископом канала за темељ зида ограде на кп. ..., уписаној у ЛН ..., КО ..., у површини од 3 м2, у мерама и границама ближе одређеним овим ставом изреке, па је ставом другим изреке обавезан тужени да на лицу места успостави пређашње стање тако што ће наведену површину предати у државину тужиоцима. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да трпи промену у власништву у катастарском оперативном плану, тако што ће простор површине 3м2, у мерама и границама из става 1. изреке, припојити парцели тужилаца, кп.бр. ..., уписане код СКН ... у ЛН ..., КО ..., на по ½ дела. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка од 203.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5225/19 од 03.09.2020. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да је тужени заузео грађевинско земљиште, власника – корисника овде тужилаца, ископом канала за темељ зида ограде на кп. ..., уписаној у ЛН ..., КО ..., у површини од 3 м2, у мерама и границама ближе одређеним овим ставом изреке, те да се обавезе тужени да на лицу места успостави пређашње стање и наведену површину преда у државину тужиоцима, као и да трпи промену катастарског плана по премеру из 1972. године, тако што ће описани простор у мерама и границама из става 1, у површини од 3м2, припојити парцели тужилаца, кп.бр. ..., уписом код СКН ... у ЛН ..., КО ..., на по ½ дела, а са листе непокретности избрисати туженог. Истом пресудом обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 171.400,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.125/04 и 111/09), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.5.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и чинидбе у овој правној ствари, поднета је 13.11.2007. године и у тужби је одређена вредност предмета спора од 2.000,00 динара. Тужба је преиначена поднеском од 03.05.2019. године, али том приликом није одређена вредност предмета спора. Такса на тужбу одређена је у висини од 2.600,00 динара, што одговара вредности спора од 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме је правноснажна одлука донета после 31.05.2014. године, а вредност предмета спора је испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, односно испод динарске противвредности 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужилаца недозвољена, у складу са одредбом члана 394. став 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић